

Odense tæt på selvtaget, Information 21. august 1997

»I kølvandet på en stribe voldelige episoder i Odense med byens 2. generationsindvandrere involveret har grupper af pæne, almindelige danskere søgt at tage loven i egen hånd og gennemføre private straffeaktioner. Både politi og kommune beretter om tilfælde, hvor grupper af voksne danskere bevæbnet med blandt andet køller er blevet forhindret i at nå frem til bestemte grupper af helt unge 2. generationsindvandrere. »Det handler ikke bare om folk fra den politiske yderfløj,« siger chefpolitiinspektør Poul Erik Møller, Odense Politi til Information. »Det er ganske almindelige borgere, der mener, at nu kan det altså være nok.« Også Poul Hansen, der gennem en årrække har arbejdet med de unge indvandrere som konsulent for Odense Kommune, er alarmeret. »Selv pæne mennesker, der tidligere har været meget positive over for byens grupper af indvandrere, er nu slået over i aggressive holdninger,« siger Poul Hansen. Reaktionen er kommet efter en stribe overfald og røverier i byen i løbet af sommeren. Ifølge politiet udspringer kriminaliteten fra en hård kerne af 12-18-årige 2. generationsindvandrere i byen. I mange tilfælde er gerningsmændene så unge, at de er under 15 år og dermed under den kriminelle lavalder. Poul Hansen fra Odense Kommune siger, at problemerne kan isoleres til mellem 15 og 20 familier, primært bosiddende i boligkvarteret Vollsmose. »Nu må de voksne arabere på banen og tage et ansvar,« siger Poul Hansen. Husein Ismail, selv palæstinenser og medlem af Odense Kommunes flygtninge- og indvandrerråd, siger, at man allerede er på banen og har gjort, hvad man kunne. »Vi kan jo ikke tvinge nogen til noget som helst. Vi er i dialog med familierne, men i mange tilfælde er forældrene magtesløse,« siger Husein Ismail. »Det er meget bekymrende, for nu betaler vi jo allesammen prisen for, hvad nogle enkelte grupper går og laver,« siger han. Som Husein Ismail ser det, skal der sættes ind med mere forebyggende arbejde over for de unge. Problemet er, at de unge ikke har noget at lave, og at mange af de tilbud, de får, er udsigtsløse, siger Husein Ismail. »Vi har snakket med kommunen om, at deres projektilbud skal indeholde noget, de unge kan bruge i fremtiden, så det ikke bare har karakter af opbevaring,« siger han. »Når vi snakker med den enkelte unge, så kan vedkommende sagtens forstå alt, hvad vi siger. Problemerne opstår først, når de hænger rundt på gaden uden at have noget at lave. Så når vi skal løse det her problem, så skal vi også snakke om de unges muligheder for at komme ind på arbejdsmarkedet.« Samme spor er chefpolitiinspektør Poul Erik Møller inde på, når han skal give sin personlige vurdering af

problemerne i Odense. For ham er det gamle ord om, at lediggang er roden til alt ondt, indrammet i guldramme over de fynske 2. generationsindvandreres problemer. »Jeg kan levende forestille mig, hvor svært det må være, at man ud over at klare vanskeligheder med sprog og tilpasning skal møde de store krav i skolerne og på arbejdsmarkedet, som samfundet stiller i dag,« siger Møller. Tager chefpolitiinspektøren sine politi-briller på igen, mener han, at politiet har sin del af skylden for problemerne. Odense Politi har været bundet op på andre opgaver, blandt andet med overvågning af rockerne i Nyborg Statsfængsel. Poul Erik Møller vurderer, at politiet har været 15-20 mand færre end normalt denne sommer.«

7. Kontrakt i stedet for straf

Kronik af amtsrådsmedlem Peter Valenius (S), bragt i B.T. lørdag den 5. december 1998.

»I USA kan unge straffes allerede fra 10-12 års alderen, skriver amtsrådsmedlem PETER VALENIUS (S). Men den ungdomsdomstol, han besøgte, er også en social foranstaltning med mere end 400 sagsbehandlere. Den kunne vi måske lære af.

De kom imod os i gåsegang med den ene hånd på ryggen og den anden ned langs siden. De var ikke særlig glade over situationen. Der var fem-seks piger i alderen 14-16 år, som blev fulgt af en særdeles velvoksen kvindelig vogter.

Ingen af pigerne var hvide.

Der kommer omkring 50-100 nye unge ind i bygningen hver dag, som konstant rummer 5-600 unge, der alle indlogeres i celler af særdeles fængselslignende karakter. Hver celle er en enkeltmandscelle på omkring seks kvadratmeter med en seng, en vask og et toilet i rustfrit stål. Et højtstående vindue og en dør med en meget svær glasrude i midten fuldender billedet. Her anbringes alle unge, inden de i løbet af 36 timer første gang stilles for en dommer i ungdomsdomstolen. På den måde passerer i tusindvis af unge lovovertrædere og mishandlede - heraf mange seksuelt - og vanrøgtede unge gennem domstolen hvert år. Den ungdomsdomstol, vi besøgte, er den ældste i USA. Den har dannet skole for en række lignende institutioner landet over og vil næste år have 100 års jubilæum.

Ungdomsdomstolen i Cook County omfatter både byen Chicago og hele dens omegn med en befolkning på omkring ni millioner mennesker. På trods af sit navn er ungdomsdomstolen en social foranstaltning rettet mod børn, som er blevet forsømte, mishandlede, vanrøgtede, er stukket af hjemmefra, eller som har begået egentlig kriminalitet lige fra smårapserier og til de groveste former for vold - herunder mord. Når man